

Luke 4

ASVh with Comments

Summary. This chapter emphasizes that the Lord Jesus is full of the Holy Spirit and always goes to synagogues on the Sabbath day. **Luke 4:1-13.** The Lord Jesus was led by the Spirit into the wilderness to be tempted by the devil. The Lord gives us an example of how to fight temptations by standing firm on the Word of God, and we must hand our temptations to the Lord for help because only the beloved Son of God has already won against all the temptations that the devil has tempted Him.

บทสรุป ในบทนี้เน้นที่ว่าพระเยซูนั้นเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระองค์ตลอดเวลาไปยังธรรมศาลาในวันสะบาโต ลูคา:4:1-13

พระเยซูโดยการนำของวิญญาณเข้าสู่ป่าเพื่อรับการท้าทายจากปีศาจ

พระผู้เป็นเจ้าได้เป็นตัวอย่างให้แก่เราโดยยึดมั่นในพระคำของพระผู้เป็นเจ้าและเราต้องให้การทดลองของเราแก่พระเจ้าเพื่อช่วย เพราะมีเพียงแต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้มีชัยชนะเหนือการทดลองที่ปีศาจได้ทดลองต่อพระองค์

Luke 4:14-16, 31-32, 41-44. The Lord Jesus' fame has spread to all regions around. As His custom was, the Lord Jesus entered the synagogues on the Sabbath day and taught the people, healed the sick, and delivered those oppressed by demons.

ลูคา 4:14-16,31-32,41-44 พระศิริชของพระเยซูได้กระจายไปทั่วทั้งเขตรอบๆนั้นและพระเยซูได้เข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโต ตั้งเป็นธรรมเนียมของพระองค์ และสอนประชาชนและรักษาผู้ป่วยและให้ความเป็นอิสระต่อพวกที่ได้รับการบังคับจากปีศาจ

Luke 4:16-30. The Lord Jesus goes to the synagogue in Nazareth, His hometown, and reads from the scroll of the prophet Isaiah. He tells those in the synagogue that the prophecy of Isaiah 61:1-2 refers to Him by saying, “today has this Scripture been fulfilled in your ears.”

ลูคา 4:16-30 พระเยซูไปยังธรรมศาลาที่นาซาเร็ท เมืองเกิดของพระองค์ และอ่านจากหนังสือของศาสดาพยากรณ์ไอชายา พระองค์ได้บอกแก่พวกที่อยู่ในธรรมศาลานั้นว่าคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ของไอชายา 61:1-2 นั้นหมายถึงพระองค์โดยบอกว่า “วันนี้พระคำภีร์นี้ได้สำเร็จลงแล้วในหูของท่าน”

Luke 4:31-37. As the Lord Jesus traveled around to teach the people, He and the disciples went together to a synagogue in Capernaum, a city in Galilee. In this place, the Lord has shown His authority above the dark side by healing a man with an unclean spirit.

ลูคา:4:31-37 ตั้งที่พระเยซูได้เดินทางไปรอบๆเพื่อสอนประชาชน พระเยซูและเหล่าสาวกได้ไปด้วยกันยังธรรมศาลาในคาเปอรนาอุม เมืองในกาลิลี ในที่นี้ พระเจ้าได้แสดงพระอำนาจของพระองค์เหนือความมืดโดยรักษาผู้ชายที่มีปีศาจสกปรกเข้าสิง

Luke 4:38-40. Here in this place, the Lord Jesus healed Simon's mother-in-law and many other people who had various diseases.

ลูคา:4:38-40 พระเยซูรักษาแม่ยายของไซมอนและคนอื่นๆในที่นั่นที่มีหลายโรค

¹ And **Jesus**, full of the **Holy Spirit**, returned from the Jordan, and was led by the **Spirit** in the wilderness,

¹และ **พระเยซู** เต็มไปด้วย **พระวิญญาณบริสุทธิ์** กลับมาจากจอร์แดน และถูกนำโดย **พระวิญญาณ** เข้าไปในป่า

Comments 4:1. For verses 1-13, see Comments Matthew 4:1-11 and Comments Mark 1:12-13.

Q: What does the Bible want to show us through the temptation of the Lord Jesus? **A:** The Bible tells us that the beloved Son of God in human form has taken all kinds of temptations that humans will face during life on this earth. He has taken it all upon Himself so men and women will not have to face temptations alone. God Himself wholly knows how humans feel. The temptation that the dark side has given us to face, we can give it to the Lord because in Him He already has faced that temptation; the Lord has taken all upon Himself. But there are some temptations that we dare the dark side to do, and the Lord will not take away those temptations. For example, you feel that you are capable enough, so you go to the liquor store and

buy alcohol to consume, and you believe in yourself that you will drink only this amount and stop, but the weakness in you will make you go back and get more, that is the dare you made, and the Lord will not help. And not just about alcohol, but sexual things as well. The Bible tells us not to do many things, but because of our own fault, we do it, knowing well that the Lord says no, do not do it, and that is the same way as dare.

ความเห็น 4:1 สำหรับข้อ 1-13 มองความเห็นมัทธิว 4:1-11 และความเห็นมาระโก 1:12-13

คำถาม พระคัมภีร์ต้องการบอกอะไรที่ได้ออกแก่เราถึงการทดลองของพระเยซู คำตอบ สามารถเห็นได้ว่า พระคัมภีร์เองได้ออกแก่เราว่า พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปของมนุษย์ได้รับการทดลองหลายชนิดที่มนุษย์จะพบในช่วงชีวิตบนโลก พระองค์ได้รับทุกอย่างลงบนพระองค์เอง ดังนั้นผู้ชายและผู้หญิงจะไม่ต้องเผชิญกับการทดลองตามลำพัง พระเจ้าพระองค์เองรู้ทุกอย่างว่ามนุษย์รู้สึกอย่างไร การทดลองจากความมีด้นนั้นมิให้เราเพื่อเผชิญ เพื่อเราสามารถให้แก่พระเจ้าเพราะในพระองค์พระองค์ได้เผชิญเหล่าการทดลองแล้ว พระเจ้าได้รับมันบนพระองค์เอง แต่การทดลองบางอย่างที่เราทำหยาความมีด้นให้ทำและการทดลองเหล่านั้นพระองค์จะไม่เอามันไป ตัวอย่างเช่น เราคิดว่าเราเข้มแข็งแรงพอ ดังนั้นเราจึงไปร้านเหล้าและซื้อเหล้าเพื่อดื่มและเราเชื่อในตัวเองว่าเราจะดื่มเพียงเท่านี้และก็หยุด แต่ความอ่อนแอในเราจะทำให้เรากลับไปและเอาเพิ่มอีก นั่นคือการทำหยาที่เราได้ทำ และพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ช่วย และไม่เพียงแต่เหล้า แต่เกี่ยวกับกาวิตติด้วย หลายอย่างพระคัมภีร์ได้ออกว่าอย่าทำ แต่เพราะความผิดของเราเองเราทำมัน รู้ยั้งดีว่าพระเจ้าได้ออกว่าไม่อย่าทำมันและสิ่งนั้นเช่นเดียวกันกับการทำหยา

For verse 1, see Comments Matthew 4:1. This verse tells us that the temptation of the Lord Jesus happened after His baptism in water in the Jordan River. This temptation of the Lord Himself has told all humans that when the physical body is weak, the devil can tempt you easily, but the beloved Son of God Himself in human form has shown all humans how to strengthen our own spirit itself and fight back that weakness of body and be able to face all the challenges of the mind.

สำหรับข้อ 1 มองความเห็นมัทธิว 4:1 ในข้อเขียนนี้

มันได้ออกแก่เราว่าการเผชิญการทดสอบของพระเยซูเจ้านั้นเกิดขึ้นหลังจากการรับบัพติศมาของพระองค์ในน้ำที่แม่น้ำจอร์แดน การเผชิญการทดสอบของพระเจ้าพระองค์เองนั้นได้ออกแก่มนุษย์ทุกคน เมื่อร่างกายนั้นอ่อนแอ มารชั่วสามารถทดสอบเราได้ง่ายแต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองในรูปมนุษย์ได้แสดงให้เห็นแก่มนุษย์ทั้งหลายถึงความแข็งแรงของจิตวิญญาณของเราเองและการสู้ต่อต้านความอ่อนแอของร่างกายและสามารถเผชิญกับการสู้ของจิต

² forty days being tempted by the devil. And He ate nothing in those days, and when they were accomplished, He was hungry.

² ในเวลาสี่สิบวันนั้น ได้รับการทดลองจากปีศาจ และ พระองค์ ไม่ได้กินอาหารใดๆในวันเหล่านั้น และเมื่อวันเหล่านั้นจบลง พระองค์ รู้สึกหิว

Comments 4:2. This verse does not tell us specifically that the Lord Jesus did not drink water. It only specifies that the Lord did not eat anything during these days and afterward hungered. It is assumed this was only a fast on food (See Comments Matthew 4:2).

ความเห็น 4:2 ในข้อนี้มันไม่ได้บอกเราโดยตรงว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ดื่มน้ำ

มันมีเฉพาะเพียงว่าพระเจ้าไม่ได้กินอะไรในช่วงวันเวลานั้นและหลังจากนั้นพระองค์หิว

มันเป็นการยอมรับได้ว่านี่เป็นเพียงการอดอาหาร(มองเห็นมัทธิว 4:2)

Q: What is the difference between the Lord Jesus' fast here and Moses' fast in Exodus 34:28?

คำถาม มีความแตกต่างอะไรระหว่างการอดอาหารของพระเยซูเจ้าในที่นี้และการอดอาหารของโมเสสในอพยพ 34:28?

A: These two fasts, between the Lord and Moses, have different purposes. The Lord's fast is according to the meeting with the Father and follows a specific command. The food itself makes the body work, but when the beloved Son of God fasted, His body needed only water, but no food, since food has taste. The food fast has a different purpose for fasting, with no food taken, only water. But Moses fasted for a different purpose, a different type of fast, to receive the written Ten Commandments. Also, we are not given all the details about the fasting of the Lord Jesus at that time. In the Bible, when it talks about someone fasting, we can notice that each has a different purpose, and neither of them has all the details given.

คำตอบ การอดอาหารทั้งสองนี้ ระหว่างพระเจ้าและโมเสส มีความแตกต่างในจุดประสงค์ พระเจ้าอดอาหารถวายเพื่อพบกับพระบิดาและติดตามคำสั่งโดยเฉพาะ อาหารทำให้ร่างกายทำงาน แต่เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้อดอาหารนั้น ร่างของพระองค์ต้องการเพียงน้ำ แต่ไม่ใช่อาหาร เนื่องจากอาหารมีรสชาติ นี่คือจุดประสงค์สำหรับการอดอาหารที่แตกต่างด้วยไม่มีรสชาติของอาหารที่ได้รับ เพียงน้ำ แต่โมเสสทำนออดอาหารเพื่อรับเขียนพระบัญญัติสิบประการ แตกต่างจุดประสงค์ แตกต่างชนิดของการอดอาหาร และเมื่อพระเจ้าได้อดอาหาร เราไม่ได้รับการบอกถึงรายละเอียดทั้งหมดเช่นกัน ในพระคัมภีร์ เมื่อมันได้บอกถึงเกี่ยวกับบางคนอดอาหารนั้น เราสามารถสังเกตเห็นได้ว่าแต่ละท่านมีจุดประสงค์แตกต่างกัน และด้วยกันในแต่ละท่านไม่ได้มีบอกถึงรายละเอียด

³ And the devil said to Him, if Thou are the Son of God, command this stone that it become bread.

³ และปีศาจพูดต่อ พระองค์ หาก พระองค์ เป็น พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า สั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นอาหาร

Comments 4:3. This temptation is the temptation of the satisfaction of the flesh (see Comments Matthew 4:3).

Q: What is the difference between saying “this stone” in Luke versus “these stones” in Matthew? **A:** There is no difference. These words are only the way the translations have put them down, but the meaning is the same.

ความเห็น 4:3 ในที่นี้เป็นบททดสอบเพื่อความพอใจของร่าง(มองความเห็นมัทธิว4:3) คำถาม อะไรคือความแตกต่างระหว่างคำบอก “ก้อนหินเหล่านี้” ในลูกาที่ “ก้อนหินนี้” ในมัทธิว? **คำตอบ** ในที่นี้ไม่มีแตกต่าง เป็นเพียงวิธีการแปลที่ได้ใส่ลง แต่มีความหมายเดียวกัน

⁴ And Jesus answered to him, It is written, Man shall not live on bread alone. But by every word of God.

⁴ และ พระเยซู ตอบเขาว่า ได้มีเขียนไว้ว่า คนไม่ได้มีชีวิตอยู่เพียงเพื่อกินเพียงอย่างเดียว แต่โดยทุกพระคำของ พระผู้เป็นเจ้า

Comments 4:4. Cited from Deuteronomy 8:3 (see Comments Matthew 4:4).

ความเห็น 4:4 ได้กล่าวมาจากพระราชนิพนธ์เฉลยธรรมบัญญัติ8:3 (มองความเห็นมัทธิว 4:4)

Note: “But by every word of God.” This portion of the verse is part of the original Gospel of Luke.

⁵ And the devil led Him up into a high mountain and showed Him all the kingdoms of the world in a moment of time.

⁵ และปีศาจเขาได้นำ พระองค์ ขึ้นไปยังภูเขาสูง และแสดงต่อ พระองค์ อาณาจักรทั้งหลายในโลกในช่วงขณะหนึ่งของเวลา

Comments 4:5. See Comments Matthew 4:9.

Note: “And the devil led Him up into a high mountain.” This portion of the verse is part of the original Gospel of Luke.

⁶ And the devil said to Him, To Thee will I give all this authority, and the glory of it; for it has been delivered to me; and to whom I will I give it.

⁶ และปีศาจพูดต่อ พระองค์ ว่า แก่ พระองค์ท่าน เราจะให้สิทธิอำนาจทั้งหมดนี้ และสง่าราศีของมัน ซึ่งได้มอบให้แก่เรา และต่อใครก็ตามที่เราต้องการที่จะให้

⁷ If Thou therefore will worship before me, will all be Thine.

⁷ ถ้า พระองค์ท่าน จะบูชาเรา มันจะเป็นของ พระองค์ท่าน

Comments 4:5-7. This temptation is the temptation of an easy life and laziness (see Comments Matthew 4:9).

“Showed Him all the kingdoms of the world in a moment of time.” By showing to the Lord of Life and claiming they have authority over all the kingdoms of the world, it is a dare from the devil to ask, “If Thou therefore will worship before me, will all be Thine.” The devil does have authority, but only over those humans who reject the Lord of Life. And on the earth itself, the devil can cause problems and suffering because, from the beginning, the Lord has given them a certain authority. The devil can break things on earth in the sense of destruction, but they cannot make anything disappear; only God can.

ความเห็น4:5-7 นี่คือการทดลองเพื่อให้มีความสะดวกสบายของชีวิตและความซื่อสัตย์ (มองเห็นมัทธิว 4:9)

“แสดงต่อพระองค์อาณาจักรทั้งหลายในโลกในช่วงขณะหนึ่งของเวลา”

โดยแสดงต่อพระเจ้าแห่งชีวิตและโดยอ้างว่าพวกเขามีอำนาจเหนืออาณาจักรทั้งหลายของโลก นั่นคือสิ่งที่ปีศาจชั่วได้ทำทนาย

“ถ้าพระองค์ท่านจะบูชาเรา มันจะเป็นของพระองค์ท่าน” ปีศาจชั่วได้มีอำนาจ แต่เพียงเหนือมนุษย์ที่ได้ปฏิเสธพระเจ้าแห่งชีวิต และบนโลกมันเอง ปีศาจชั่วสามารถให้ปัญหาและการทรมาน เพราะจากเริ่มต้นพระผู้เป็นเจ้าได้ให้แก่พวกเขาอำนาจบางอย่าง

พวกเขาสามารถทำลายสิ่งของบนโลกได้ในความคิดถึงทำลาย แต่ไม่สามารถทำให้สิ่งใดหายไป มีเพียงแต่พระผู้เป็นเจ้าที่สามารถทำได้

⁸ And **Jesus** answered and said to him, It is written, **You shall worship the Lord your God, and Him only shall you serve.**

⁸ และ พระเยซู ตอบและพูดแก่เขาว่า มันได้มีเขียนไว้ว่า เจ้าจงบูชา พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ของเจ้า และ พระองค์ เท่านั้นที่เจ้าควรจะรับใช้

Comments 4:8. Cited from Deuteronomy 6:13 and 1 Samuel 7:3 (see Comments Matthew 4:10). This place clearly shows all humans how merciful the Lord of life is. Even to the devil’s challenge, the Lord Jesus has given them the way to be saved, and we can see they have rejected His mercy. They should serve only God Almighty, not themselves.

ความเห็น4:8 กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติ 6:13 และ 1ซามูเอล7:3(มองเห็นมัทธิว4:10) ในที่นี้คือที่

ที่ได้แสดงแก่มนุษย์อย่างชัดเจนถึงพระเมตตาของพระเจ้าแห่งชีวิต แม้ปีศาจชั่วได้ทำทนาย พระผู้เป็นเจ้ายังทรงให้โอกาสแก่พวกเขาเพื่อไถ่รอด

และเราสามารถเห็นได้ว่าพวกมันไม่ยอมรับพระเมตตาของพระองค์ ว่ามีเพียงแต่พระผู้เป็นเจ้าที่สูงส่งเท่านั้นที่พวกเขาควรจะรับใช้

ไม่ใช่ตัวของพวกเขาเอง พระผู้เป็นเจ้าได้บอกแก่ปีศาจในที่นี้ถึงทางที่แท้จริงแห่งความรอด

สิ่งนี้ใช้ได้เพื่อขุดสวรรค์ที่หลงทางโดยกลอุบาย...พวกขุดสวรรค์เหล่านั้นยังคงมีโอกาสไถ่รอด เช่นเดียวกับเหล่าบุตรของมนุษย์

The Lord Jesus has told the devil here the true way of salvation. The way of salvation also applies to all the fallen angels that fall by trickery; those angels still have a chance to be saved the same way as the children of humans. These angels relate to those angels before the creation of the world. At that time, the heavenly was occupied with many levels of rulers, and these rulers had a duty to give work to the angels. However, some rulers have betrayed the God Almighty, lifted themselves to be equal to the Creator, and tricked many angels into falling with them. When the Father threw them out of heaven, He also gave them a chance to repent, the same way as the children of man; all still have a chance to be saved.

⁹ And he led **Him** to Jerusalem, and set **Him** on the pinnacle of the temple, and said to **Him**, If **Thou** are the **Son of God**, cast **Thyself** down from **here**;

⁹ และเขานำ พระองค์ ไปเยรูซาเล็ม และให้ พระองค์ อยู่บนยอดของธรรมศาลา และพูดต่อ พระองค์ ว่า ถ้าหาก พระองค์ คือ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ขอจงโยน ตัวของพระองค์เอง ลงจากที่นี่

¹⁰ for it is written,

He will give His angels charge concerning Thee, to guard Thee,

¹⁰ เพราะได้มีเขียนไว้ว่า

พระองค์ จะให้ทูตสวรรค์ของ พระองค์ เกี่ยวกับเรื่องของ พระองค์ท่าน เพื่อให้ปกป้องกัน พระองค์ท่าน

¹¹ and,

On their hands they will bear **Thee**,

Lest perhaps dash **Thy** foot against a stone.

¹¹ และ

ด้วยมือของพวกเขาพวกเขาจะประครอง พระองค์ท่าน ขึ้น

ด้วยเกรงว่าโดยบังเอิญเท้าของ พระองค์ท่าน จะกระแทกหิน

Comments 4:9-11. Cited from Psalm 91:11-12 (see Comments Matthew 4:6). This is the temptation of proving that you are somebody important. You can notice the importance of not even letting your feet be touched

by a stone, which means lifting up, which is higher than all, and that is the temptation of being high above all and important.

ความเห็น4:9-11 กล่าวถึงจากเพลงสดุดี 91:11-12(มองความเห็นมัทธิว 4:6) ในที่นี้การทดลองเพื่อพิสูจน์ว่าตัวเราเป็นคนสำคัญคนหนึ่ง เราสามารถสังเกตความสำคัญอย่าปล่อยให้เท้าของท่านกระแทกหิน นั้นหมายความว่าซึ่งยกขึ้นสูงกว่าทั้งหมดนั้นคือการทดลองให้เป็นอยู่เหนือทั้งหมดและมีความสำคัญ

¹² And **Jesus** answering said to him, It is said, **You shall not make trial of the Lord your God.**

¹² และ พระเยซู ตอบแก่เขาว่า มันมีบอกไว้ว่า เจ้าอย่าได้ทดสอบ พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็น พระเจ้า ของเจ้า

Comments 4:12. Cited from Deuteronomy 6:16 and Isaiah 7:12 (see Comments Matthew 4:7). Also, verses 9 to 11 show that the devil wants the beloved Son of God to show His power as well. That is one of the reasons why the Lord has said, “you shall not make trial of the Lord your God.”

ความเห็น4:12 กล่าวถึงจากพระราชบัญญัติ 6:16และอิสยาห์7:12 (มองความเห็นมัทธิว 4:7) ด้วยกัน ในข้อ 9 ถึง11 มันได้แสดงว่าปีศาจต้องการให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแสดงพระอำนาจของพระองค์ด้วยเช่นเดียวกัน นั่นคือสาเหตุหนึ่งที่พระเจ้าได้พูดว่า“เจ้าอย่าได้ทดสอบพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าของเจ้า”

¹³ And **having accomplished every temptation, the devil departed from Him until an opportune time.**

¹³ และเมื่อได้ทดลองทุกอย่างแล้ว ปีศาจก็จากไปจาก พระองค์ จนกระทั่งถึงโอกาส

Comments 4:13. After the devil had tempted the Lord, they left Him, but they went in wait to take time and tempt Him again. This verse also tells all humans that when they have been tempted, it will never be once only; always, the same temptation will come and tempt them again until they have given that temptation to the Lord for help because only the beloved Son of God has already won against all the temptations that the devil has tempted Him.

ความเห็น4:13 หลังจากปีศาจได้ทดลองพระเจ้าแล้ว พวกมันได้ไปจากพระองค์ แต่พวกมันไปรอหาโอกาสที่จะทดลองพระองค์อีก ในข้อนี้ด้วยกันได้บอกมนุษย์ทั้งหมด เมื่อท่านถูกทดลองมันจะไม่เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ตลอดเวลาการทดลองเช่นเดียวกันจะมาและทดสอบเราอีกจนกระทั่งเราให้การทดลองนั้นที่ปีศาจได้ทดลองแก่พระองค์เพื่อช่วย เพราะมีเพียงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเท่านั้นได้ชนะไปแล้วกับการทดลองเหล่านั้นที่ปีศาจได้ทดลองพระองค์

¹⁴ And **Jesus** returned in the power of the **Spirit** into Galilee; and a fame went out concerning **Him** through all the region **around.**

¹⁴ และ พระเยซู กลับไปด้วยพระอำนาจของ พระวิญญาณ สุกาลีลี และชื่อเสียงเกี่ยวกับ พระองค์ ได้ประกาศไปทั่วเขตรอบๆนั้น

Comments 4:14. When the beloved Son of God returned from being tempted, the Holy Spirit from within Him shined through, and all humans could notice. Speaking through the Holy Spirit, the Son has made known to all humans that He is One with the Father. This verse is a confirmation that the Holy Spirit also worked through Him. Imagine it this way: the Father and the Son, when facing together, in between them, the Holy Spirit links both ways, from the Father through the Holy Spirit to the Son, and also from the Son, through the Holy Spirit going back to the Father. Also, we can imagine the Trinity as a triangle with the Father, the Son, and the Holy Spirit all connected together as Three in One.

ความเห็น 4:14 เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ากลับมาจากการถูกทดลอง พระวิญญาณบริสุทธิ์จากภายในพระองค์ได้ส่องประกายออกมา และ มนุษย์ทั้งหมดสามารถสังเกตเห็นได้ พูดผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบุตรทำให้มนุษย์ทั้งหมดได้รู้ว่าพระองค์นั้นเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา ข้อนี้สนับสนุนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยกันได้ทำงานผ่านพระองค์ คิดในทางนี้ พระบิดาและพระบุตร เมื่อหันหน้าเข้าหากัน ในระหว่างพระองค์ทั้งสองพระวิญญาณบริสุทธิ์เชื่อมทั้งสองทาง จากพระบิดาผ่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปยังพระบุตร และด้วยกันจากพระบุตรผ่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และกลับไปยังพระบิดา ด้วยกัน เราสามารถคิดถึงความเป็นสามเป็นสามเหลี่ยมด้วยพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งหมดติดต่อกันสามในหนึ่ง

¹⁵ And **He** taught in their synagogues, being glorified by all.

¹⁵ และ พระองค์ สอนในธรรมศาลาของพวกเขา เป็นที่เคารพบูชาของทุกคน

Comments 4:15. “And He taught in their synagogues.” Here, the gospel clearly says that the beloved Son of God has been set apart even by humans themselves. By being a teacher in their synagogues, He is already set above them all.

ความเห็น4:15 "และพระองค์สอนในธรรมศาลาของพวกเขา" ในที่นี้ พระหนังสือในที่นี้ได้บอกอย่างชัดเจน

พระบุตรสุดที่รักได้รับการแยกออกไปโดยเฉพาะแม้โดยมนุษย์เอง ด้วยการเป็นพระอาจารย์ในธรรมศาลาของพวกเขา

พระองค์ได้ถูกยกขึ้นไว้เหนือพวกเขาแล้ว

“Being glorified by all.” Because the Living Word has worked in their hearts, all the people who heard the beloved Son of God’s teaching have come to the same conclusion: glorify the beloved Son of God. Keep in mind that, at this point, it is just the beginning of the beloved Son of God’s ministry on earth.

“เป็นที่เคารพบูชาของทุกคน” เพราะคำแห่งชีวิตได้เข้าทำงานในใจของพวกเขา ประชาชนทั้งหมดที่ได้ยินพระบุตรสุดที่รักสอนได้มาถึงจุดเดียวกัน บูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เก็บไว้ในใจของท่านด้วย ในที่นี้มันเป็นเรื่องการเริ่มต้นของงานของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนโลก

¹⁶ And **He** came to Nazareth, where **He** had been brought up; and **He** entered, as **His** custom was, into the synagogue on the Sabbath day, and stood up to read.

¹⁶ และ **พระองค์** มายังนาซาเร็ท เป็นเมืองที่ **พระองค์** ได้เติบโตขึ้น และ **พระองค์** ได้เข้าไป เหมือนดังเป็นธรรมเนียมของ **พระองค์** เข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโต และยืนขึ้นเพื่ออ่าน

Comments 4:16. This event described in this gospel from verses 16 to 30 is similar to the one in Matthew 13:53-58 and Mark 6:1-6 but not the same; not the same time, place, and people.

ความเห็น4:16 เหตุการณ์นี้ได้อธิบายในพระหนังสือจากข้อ 16 ถึง 30 นั้นมีความคล้ายกับอันหนึ่งในมัทธิว13:53-58และมาระโก6:1-6แต่ไม่ใช่อันเดียวกัน ไม่ใช่เวลาเดียวกัน สถานที่และประชาชน

“And He came to Nazareth, where He had been brought up.” This verse clearly states that the Lord Jesus came back to His hometown—the hometown where He grew up, and some people there knew Him as well.

“และพระองค์มายังนาซาเร็ท เป็นเมืองที่พระองค์ได้เติบโตขึ้น” ในข้อนี้ได้บอกไว้ชัดเจน พระเยซูกลับมายังเมืองของพระองค์ เมืองที่พระองค์ได้เติบโต และบางคนในที่นี้รู้จักพระองค์ดี

“And He entered, as His custom was, into the synagogue on the Sabbath day.” We plainly see the way of life of the beloved Son of God; as His custom was, the beloved Son of God always went to the synagogue.

“และพระองค์เข้าไป ดังเป็นธรรมเนียมของพระองค์ ได้เข้าไปยังธรรมศาลาในวันสะบาโต” เราเห็นได้ชัดถึงวิถีชีวิตของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ดังเป็นธรรมเนียมของพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตลอดเวลาจะไปยังธรรมศาลา

“And stood up to read.” Also, we can certainly see what the Lord was doing. He did read the Word of the Lord.

“และยืนขึ้นเพื่ออ่าน” และด้วยกัน เราสามารถเห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทำอะไร พระองค์จะอ่านพระคำเขียนของพระเจ้า

¹⁷ And there was given to **Him** the scroll of the prophet Isaiah. And **He** unrolled the scroll, and found the place where it was written,

¹⁷ และพวกเขาให้แก่ **พระองค์** หนังสือม้วนของศาสดาพยากรณ์ไอซยาห์ และ **พระองค์** ได้แก้มัดหนังสือม้วน และพบที่มีคำกล่าวว่า

Comments 4:17. In this place, all humans have seen the work of the Father Himself. Humans forget to think that the roll of the scroll was not small; just opening the roll and finding the right spot was the guiding work of the Father Himself.

ความเห็น4:17 ในที่นี้มนุษย์ทั้งหมดได้เห็นงานของพระบิดาพระองค์เอง

มนุษย์ลืมคิดหนังสือม้วนนั้นไม่เล็ก เพียงเปิดและหาที่ที่ถูกต้องมันเป็นโดยงานของพระบิดาพระองค์เองในการนำ

¹⁸ The **Spirit of the Lord**, upon **Me**,
Because **He** anointed **Me** to preach good news to the poor.

He has sent **Me** to heal the broken in heart,

To proclaim pardon to the captives,

And recovering of sight to the blind,
To set at liberty them that are **oppressed**,

18

พระวิญญาณของพระเจ้า อยู่เหนือ **ข้าพเจ้า**

เพราะ **พระองค์** ทรงแต่งตั้งให้ **ข้าพเจ้า** เพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ยากจน

พระองค์ ได้ส่ง **ข้าพเจ้า** เพื่อรักษาผู้ที่หัวใจได้รับความเจ็บปวด

ให้ประกาศอภัยโทษต่อผู้ถูกจับกุม

และให้สายตาแก่คนตาบอด

ให้ปล่อยผู้ที่ได้รับความกดดันให้มีชัยชนะ

19

To proclaim the **favorable** year of the **Lord**.

19

เพื่อให้ประกาศปีแห่งความโปรดของ **พระเจ้า**

Comments 4:18-19. Cited from Isaiah 61:1-2.

“The Spirit of the Lord, upon Me.” The saying of the prophet Isaiah refers to proclaiming that the beloved Son of God has the same Holy Spirit as the Father, which is confirmed here by saying, “the Spirit of the Lord, upon Me.”

ความเห็น 4:18-19 กล่าวถึงจากอิสยาห์ 61:1-2

“พระวิญญาณแห่งองค์พระเจ้าอยู่เหนือข้าพเจ้า”

คำพูดนี้ของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ได้กล่าวถึงการประกาศถึงพระบุตรสุดที่รักที่ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีพระวิญญาณบริสุทธิ์เดียวกับพระบิดา ซึ่งได้กล่าวไว้ก่อนในที่นี่โดยบอกว่า “พระวิญญาณแห่งองค์พระเจ้าอยู่เหนือข้าพเจ้า”

“Because He anointed Me to preach good news to the poor.” The Father Himself does not look to the earthly possessions of humans, which is why the beloved Son of God came here on earth and gave the good news to the poor.

“เพราะพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ข้าพระองค์เพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ยากจน”

พระบิดาพระองค์เองไม่ได้มองยังสิ่งของทางโลกของมนุษย์ที่มีและนั่นคือทำไมพระบุตรสุดที่รักมายังที่นั่นบนโลกและให้ข่าวดีแก่ผู้ยากจน

“He has sent Me to heal the broken in heart.” This portion of the verse, including “to heal the broken in heart,” is part of the original Gospel of Luke. The “broken in heart” in this place is not the physical heart that is broken but the spiritual heart that drifted away from the Lord’s teaching. The beloved Son of God Himself becomes the bridge for those who drift away to have the path to walk back to the Father.

“พระองค์ได้ส่งข้าพระองค์เพื่อรักษาผู้ที่หัวใจได้รับความเจ็บปวด” ในส่วนนี้ของข้อเขียน ได้รวมเพื่อรักษาผู้ที่หัวใจได้รับความเจ็บปวด

คือส่วนดั้งเดิมของพระหนังสือของลูกา “ในส่วนนี้, หัวใจได้รับความเจ็บปวด,

ในที่นี่ไม่ใช่หัวใจในร่างนั้นที่เจ็บปวดแต่เป็นหัวใจแห่งจิตวิญญาณที่ได้แยกออกไปจากพระคำสอนของพระเจ้าและพระบุตรสุดที่รักพระองค์เองได้กลายเป็นสะพานสำหรับพวกนี้ที่ได้แยกออกไปจากทางเพื่อมีทางที่จะเดินกลับคืนมายังพระบิดา

“To proclaim pardon to the captives.” Here, first, think about what the Lord wants to tell you. What is it to be captivated? Not the earthly body, but the soul itself that has turned away from the Lord after receiving Him as the Savior and has been captivated by the sinful nature of humans. This saying refers to the time after the Holy Spirit has been given to humans and does not refer only to His own people; all humans are His people as well.

“ให้ปล่อยผู้ถูกจับกุม” ในที่นี้ สิ่งแรกคิดถึงว่าพระเจ้าต้องการที่จะบอกอะไรแก่ท่าน อะไรที่ถูกจับกุม? ไม่ใช่ร่างแห่งโลกนี้

แต่เป็นจิตวิญญาณมันเองที่ได้หันไปจากพระเจ้าหลังจากที่ได้รับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดได้ถูกจับกุมโดยความบาปตามธรรมชาติของมนุษย์

ในที่นี่หมายถึงหลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ให้แก่มนุษย์และไม่ได้อ้างถึงเพียงแต่ประชาชนของพระองค์

มนุษย์ทั้งหมดด้วยกันเป็นประชาชนของพระองค์

“And recovering of sight to the blind.” The “recovering of sight” becomes a different thing in this place; the eye that used to look at the abominable things, that what is blind here, and the Lord comes to help them see the truth.

“และให้สายตาแก่คนตาบอด” มันเป็นเรื่องแตกต่างออกไปในที่นี้ ตาที่ได้ใช้มองในสิ่งที่น่ารังเกียจ นั่นคือตาบอดในที่นี้ และพระเจ้ามาช่วยพวกเขาให้ได้เห็นความจริง

“To set at liberty them that are oppressed.” All humans that come to accept the Lord, not only accept alone but stay firm under His protection, those the Lord will set free from being oppressed by human sinful nature.

“ให้ปล่อยผู้ที่ได้รับความกดขี่ให้มียศชนะ” มนุษย์ทั้งหมดที่ได้ยอมรับพระเจ้า ไม่เพียงแต่ยอมรับเท่านั้น แต่อยู่มั่นคงภายใต้การคุ้มครองของพระองค์ พวกนั้นพระเจ้าจะให้พวกเขาเป็นอิสระจากการกดขี่โดยบาปในธรรมชาติของมนุษย์

“To proclaim the favorable year of the Lord.” The beloved Son of God has come to proclaim the favorable year of the Lord since His birth, death, and resurrection. From that point on, it becomes the favorable year of the Lord for all humans to come to be with the Lord.

“เพื่อให้ประกาศปีแห่งความโปรดของพระผู้เป็นเจ้า”

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาประกาศปีแห่งความโปรดของพระผู้เป็นเจ้าตั้งแต่การถือกำเนิดของพระองค์ ความตายและการฟื้นคืนชีพ จากจุดนั้นไป มันกลายเป็นปีแห่งความโปรดของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับมนุษย์ทั้งหมดที่มาอยู่กับพระเจ้า

²⁰ And **He** rolled up the scroll, gave it back to the attendant, sat down, and the eyes of all in the synagogue were fixed upon **Him**.

²⁰ และ **พระองค์** ม้วนหนังสือม้วน และให้คืนแก่เจ้าหน้าที่ และนั่งลง และสายตาของทุกคนในธรรมศาลาจับอยู่บน **พระองค์**

²¹ And **He** began to say to them, Today this Scripture is fulfilled in your hearing.

²¹ และ **พระองค์** เริ่มพูดแก่พวกเขา ในวันที่พระคำสอนนี้ได้สำเร็จในหูของพวกเขา

Comments 4:21. This verse confirms that the prophecy of Isaiah 61:1-2 refers to the Lord Jesus Himself. Whoever hears the saying in verses 18 to 19, the Lord Himself has put in their hearts to think about this saying, and it is all their fault if they ignore the saying and reject the beloved Son of God as their Savior.

ความเห็น4:21 ในข้อนี้ได้ยืนยันถึงคำพยากรณ์ของอิสยาห์61:1-2 กล่าวถึงพระเยซูเจ้าพระองค์เอง ใครก็ตามที่ได้ยินคำกล่าวนี้อ ข้อ18 ถึง 19 พระเจ้าพระองค์เองได้ใส่ในใจของพวกเขาให้คิดเกี่ยวกับคำบอกนี้และมันเป็นความผิดของพวกเขาเองถ้าพวกเขาไม่เอาใจใส่ต่อพระคำพูดและปฏิเสธพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตั้งเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา

²² And all bore **Him** witness, and marveled at the words of grace which proceeded out of **His** mouth; and they said, Is not this Joseph's **Son**?

²² และทุกคนเป็นพยานรับรองต่อ **พระองค์** และประหลาดใจต่อคำที่ออกมาจากปากของ **พระองค์** และพวกเขาพูดกันว่า คนนี้ไม่ใช่บุตรของโจเซฟหรือ?

Comments 4:22. “And all bore Him witness ... His mouth.” This verse confirms the wisdom of the beloved Son of God in human form. The Word that He spoke out is alive, and all that heard the Word of life could feel it.

ความเห็น4:22 “และทุกคนเป็นพยานรับรองต่อพระองค์...ปากของพระองค์” ในข้อเขียนนี้

มันได้ยืนยันถึงพระสติปัญญาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปของมนุษย์ พระคำที่พระองค์ได้พูดออกมามันมีชีวิต และทุกคนที่ได้ยินพระคำของชีวิตสามารถรู้สึกถึงมัน

“And they said, Is not this Joseph's son?” The words that He has spoken made the hearts of people think, He cannot be the Son of this person, a common man cannot have this wisdom, and all people that heard His words were amazed by His words.

“และพวกเขาพูดกันว่า คนนี้ไม่ใช่บุตรของโยเซฟหรือ? พระคำที่พระองค์ได้พูดได้ทำให้ใจของประชาชนคิด พระองค์ไม่สามารถเป็นบุตรของคนคนนี้ ชายธรรมดาไม่สามารถมีสติปัญญาอย่างนี้ และประชาชนทั้งหมดที่ได้ยินพระคำของพระองค์ได้มีความพิศวงในพระคำของพระองค์

²³ And **He** said to them, **Certainly** you will say to **Me** this parable, Physician, heal **Yourself!** Whatsoever we have heard done at Capernaum, do also here in **Your** hometown.

²³ และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา พวกเขาจะกล่าวคำอุปมานี้ต่อ **เรา** เป็นแน่ หมอ จงรักษา **ตัวของพระองค์เอง!**

อะไรก็ตามที่เราได้ยินที่คาเปอร์นาอุม เช่นเดียวกันให้เจ้าได้ยินในเมืองของ **พระองค์** เอง

Comments 4:23. “Certainly ... heal yourself.” In this place, because people know Him as the Son of Joseph, and with the wisdom that He has shown to all, it makes them wonder, and all that hear the words from Him want Him to explain about Himself to them.

ความเห็น 4:23 “พวกเจ้าจะ...จงรักษาตัวเอง” ในที่นี้ เพราะประชาชนรู้ว่าพระองค์เป็นบุตรของโยเซฟ และด้วยสติปัญญาที่พระองค์ได้แสดงออกมา มันทำให้พวกเขาประหลาดใจ

และพวกที่ได้ยินพระคำจากพระองค์ต้องการให้พระองค์อธิบายเกี่ยวกับตัวของพระองค์เองแก่พวกเขา

“Whatsoever ... hometown.” The people have heard about what He has done in another place, and they want Him to prove Himself by doing the same miracle things here as well.

“อะไรก็ตามที่...ในเมืองของเจ้าเอง” ประชาชนได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ได้ทำในที่อื่น

และพวกเขาต้องการให้พระองค์พิสูจน์พระองค์เองโดยทำสิ่งพิเศษเดียวกันด้วยในที่นี้

²⁴ Then **He** said, Truly **I** say to you that no prophet is acceptable in his hometown.

²⁴ แล้ว **พระองค์** กล่าวว่า จริงๆแล้ว **เรา** บอกแก่เจ้าว่าไม่มีศาสดาพยากรณ์คนใดเป็นที่ยอมรับในเมืองของท่านเอง

Comments 4:24. The Lord has already sowed the seed in their hearts, and it is their duty to grow that seed. Because they have been wondering about His words, those are the words they needed to grow, the words He spoke to them. In this verse, the Lord has told all who are listening to Him that no prophet has been accepted in his hometown as they will not accept Him in His hometown as well. The Lord has told them ahead.

ความเห็น 4:24 พระเจ้าได้ทรงหว่านเมล็ดลงในใจของพวกเขา และมันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่ทำให้เมล็ดนั้นเติบโต

เพราะพวกเขาได้มีความพิศวงเกี่ยวกับพระคำของพระองค์ พวกนั้นคือพระคำที่พวกเขาต้องให้เติบโต พระคำที่พระองค์ได้พูดแก่พวกเขา ในข้อนี้ พระเจ้าได้บอกแก่ทั้งหมดที่ได้ฟังพระคำศาสดาพยากรณ์ไม่เป็นที่ยอมรับในเมืองของท่านเองเช่นเดียวกันพวกเขาจะไม่ยอมรับพระองค์ในเมืองของพระองค์ด้วยเช่นเดียวกัน พระเจ้าได้บอกแก่พวกเขาล่วงหน้า

²⁵ But of a truth **I** say to you, There were many widows in Israel in the days of Elijah, when the heaven was shut up three years and six months, when there **was** a great famine over all the land;

²⁵ แต่ **เรา** บอกความจริงแก่พวกท่านว่า มีแม่หลายคนในอิสราเอลในวันของอีไลจาห์ เมื่อสวรรค์ได้ปิดถึงสามปีและหกเดือน

เมื่อนั้นความกันดารอาหารอันหนักมีไปตลอดทั่วทั้งประเทศ

Comments 4:25. The widow’s story with Elijah and the heaven being shut up is found in 1 Kings 17:1-16. In 1 Kings 18:1, we are told that “after many days the word of the Lord came to Elijah, in the third year, ...” which can be interpreted as after the third year of Elijah staying with the widow. The length of time it did not rain on the land by the prayer of Elijah is also given in James 5:17 as three and a half years.

ความเห็น 4:25 เรื่องของแม่ยายกับอีไลจาห์และสวรรค์ได้ปิดพบได้ใน 1 พงศกษัตริย์ 17:1-16 ใน 1 พงศกษัตริย์ 18:1 เราได้รับการบอกว่า

“หลังจากหลายวันพระคำของพระเจ้ามายังเอลียาห์ ในปีี่สาม...” ซึ่งสามารถตีความหมายได้ว่าหลังจากสามปีที่เอลียาห์ได้อยู่กับแม่ยาย

ระยะเวลาที่ฝนไม่ได้ตกบนที่ดินโดยการสวดภาวนาของเอลียาห์คือด้วยกันได้บอกในยากอบ 5:17 ว่าสามปีครึ่ง

²⁶ and to none of them was Elijah sent, but only to Zarephath, of Sidon, to a widow woman.

²⁶ และเอลียาห์ไม่ได้ส่งให้ไปหาผู้ใด แต่เพียงซาราเฟธเท่านั้น ในเขตของไซดอน ไปยังผู้หญิงที่เป็นแม่ยาย

Comments 4:25-26. Here, it refers only to the selection the Lord has already made. The Lord chooses to have mercy on whom He pleases. Because the Lord knows that not all of them will believe in Him, but only the ones that the Father has chosen will believe, and the Father knows their hearts from the beginning. As in this verse, the Lord knows the heart of this person, and because of her heart, the Lord has sent Elijah to call her.

ความเห็น 4:25-26 ในที่นั้นมันเพียงเกี่ยวกับผู้ที่พระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว พระเจ้าเลือกที่จะมีพระเมตตาต่อใครก็ตามที่พระองค์ทรงโปรด เพราะพระเจ้ารู้ว่าไม่ใช่ทุกคนในพวกเขาที่จะเชื่อในพระองค์ แต่มีเพียงผู้ที่พระบิดาได้เลือกจะมีความเชื่อและพระบิดารู้ใจของพวกเขาจากเริ่มต้นตามที่ในข้อนี้ได้บอก พระเจ้ารู้ใจของคนคนนั้น และเพราะใจของเธอ พระเจ้าได้ส่งเอลียาห์เพื่อเรียกเธอ

“Of Sidon.” Regardless of where the land is on this earth, all the lands belong to the Lord; the Lord created them all.

“ในเขตของไซดอน” ไม่สำคัญว่าจะเป็นที่ไหนในโลกนี้ ทุกเขตแดนเป็นของของพระเจ้า พระเจ้าได้สร้างมันทั้งหมด

“To a widow woman.” The Bible talks about widows in many places, showing the Lord’s mercy toward them. A woman who has no husband to protect and help is in the Lord’s heart to help.

“ไปยังผู้หญิงที่เป็นหม้าย” ในหลายที่ในพระคัมภีร์ได้พูดถึงเกี่ยวกับแม่หม้ายและในที่นั้นมันได้แสดงออกถึงพระเมตตาของพระเจ้าซึ่งมีต่อแม่หม้าย ผู้หญิงที่ไม่มีสามีเพื่อปกป้องและช่วยอยู่ในใจของพระเจ้าเพื่อช่วยเหลือ

²⁷ And there were many lepers in Israel in the time of Elisha the prophet; and none of them was cleansed, but only Naaman the Syrian.

²⁷ และที่นั่นมีคนเป็นโรคเรื้อนหลายคนในอิสราเอลในเวลาของศาสดาพยากรณ์เอลีชา และไม่มีใครในพวกเขาที่ได้รับให้สะอาด มีเพียงแต่เนาอามานคนไซเรียน

Comments 4:27. The story of Naaman the Syrian is found in 2 Kings 5:1-14. As this verse says plainly, the Lord has mercy on whosoever He pleases. And here is another example: Naaman the Syrian was the one whom the Lord chose to have mercy.

ความเห็น 4:27 เรื่องของเนาอามานชาวไซเรียที่บอกใน 2 พงศกษัตริย์ 5:1-14 ตามที่ข้อนี้ได้บอกไว้ชัด

พระเจ้ามีพระเมตตาต่อใครก็ตามที่พระองค์ทรงโปรด และ นี่ก็อีกตัวอย่างหนึ่ง นาอามานชาวไซเรียคือผู้หนึ่งที่พระเจ้าทรงเลือกที่จะมีพระเมตตา

Q: What is the Biblical link between these two stories and verse 24?

คำถาม อะไรคือตัวเชื่อมระหว่างเรื่องทั้งสองนี้และข้อ 24?

A: The Lord told this story to his own birth town because of the hearts of the people. People knew the Lord’s childhood and family. Everyone makes mistakes in the eyes of people judging by their own thoughts. But the Lord wants to let them know that God does not look at the outside appearance; the inner heart of the person is more important than the outside appearance. The place of birth and appearance have made an impact on human thought, but the beloved Son of God in human form does not judge people according to what the physical eyes see; He judges them by their inner hearts. Humans will disagree with what the Lord is teaching, but this example will also stir their hearts; do not judge with your own thoughts, but let the Lord be the one who judges.

คำตอบ พระเจ้าบอกเรื่องนี้แก่เมืองเกิดของพระองค์เพราะใจของประชาชน ประชาชนรู้จักพระเจ้าในวัยเยาว์และครอบครัว

ทุกคนทำความผิดพลาดในสายตาของประชาชนที่ได้ตัดสินโดยความคิดของตนเอง

แต่พระเจ้าต้องการให้พวกเขาได้รู้ว่าพระเจ้าไม่ได้มองสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายนอก ภายในใจของคนมีความสำคัญมากกว่าที่ปรากฏอยู่ภายนอก ที่เกิดและการปรากฏมีผลกระทบต่อทัศนคติของมนุษย์ แต่พระองค์ตัดสินพวกเขาโดยสิ่งภายในใจที่พวกเขา

มนุษย์จะไม่เห็นด้วยว่าพระเจ้าสอนอะไร แต่ตัวอย่างนี้จะทำให้พวกเขาด้วยเช่นกัน อย่าตัดสินด้วยความคิดของตัวเอง แต่ให้พระเจ้าเป็นผู้ตัดสิน

²⁸ And they were all filled with wrath in the synagogue, as they heard these things;

²⁸ และพวกเขาที่ได้อยู่ในธรรมศาลาเต็มไปด้วยความโกรธ เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งเหล่านี้

Comments 4:28. They mainly believe the Lord has compared them with the people He used as an example. As they were in the synagogue of God, they were filled with wrath. They felt against the Lord’s mercy towards those they believed were unworthy of being helped.

ความเห็น 4:28 คนส่วนมาก พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าเปรียบเทียบกับพวกเขาที่พระองค์ใช้เป็นตัวอย่าง
ดั่งที่พวกเขาอยู่ในธรรมศาลาของพระเจ้า พวกเขาเต็มไปด้วยความโกรธ
พวกเขารู้สึกต่อต้านต่อพระเมตตาของพระเจ้าต่อพวกเขาที่พวกเขาคิดว่าไม่มีคำพ้อที่จะได้รับความช่วยเหลือ

²⁹ and they rose up, and cast **Him** out of the city, and led **Him** to the brow of the hill on which their city was built, in order to throw **Him** over.

²⁹ และพวกเขาลุกขึ้น และผลัก **พระองค์** ออกไปนอกเมือง และนำ **พระองค์** ไปยังเงื้อมเขาที่เมืองของพวกเขาได้สร้างให้อยู่ เพื่อพวกเขาจะได้ผลัก **พระองค์** ให้ตกลงไป

Comments 4:29. When they thought someone else did not do so according to their own judgment, even though the Lord was now sitting as a teacher, they had no respect for Him and fought against Him. They were against the Lord's teaching forcefully enough to the point of killing Him.

ความเห็น 4:29 เมื่อพวกเขาคิดว่าคนอื่นไม่ทำตามการตัดสินของพวกเขา ถึงแม้ว่าพระเจ้านั่งอยู่ในตำแหน่งเป็นพระอาจารย์ พวกเขาไม่มีความนับถือและต่อต้านพระองค์ พวกเขาต่อต้านพระคำสอนของพระเจ้าอย่างรุนแรงเพียงพอลงมือฆ่าพระองค์

³⁰ But **He** passing through the midst of them went away.

³⁰ แต่ **พระองค์** เดินผ่านไประหว่างพวกเขาเพื่อไปตามทางของ **พระองค์** เอง

Comments 4:30. This verse clearly tells that time and all living things froze, not by command, but just only by the will of the Lord; all things stopped. There could also be a different way of saying that time froze or stopped. But here, only human time stopped, but the beloved Son of God's time did not stop; His time is above human time. That is why the verse says, "He passing through the midst of them went away." They did not lay hands on Him; the Lord walked through the midst of them all.

See Joshua 10:12-14 for a similar event.

ความเห็น 4:30 ในข้อนี้มันได้บอกไว้อย่างชัดเจน เวลาและสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ไม่ใช่โดยพระคำสั่ง แต่เป็นเพียงเพราะความต้องการของพระเจ้า ทุกอย่างหยุด ด้วยกันสามารถเป็นวิธีบอกในอีกอย่างหนึ่งได้ว่า เวลาเย็นเป็นน้ำแข็ง หรือเวลาได้หยุด แต่ในที่นี้เวลาของมนุษย์เท่านั้นที่หยุด เวลาของพระเจ้านั้นอยู่นอกระยะเวลาของมนุษย์ นั่นคือทำไมข้อเขียนนี้บอกว่าพระองค์ "เดินผ่านไประหว่างพวกเขา" พวกเขาไม่ได้จับพระองค์ พระเจ้าได้เดินผ่านไประหว่างพวกเขาทั้งหมด

มองโยชูวา 10:12-14 สำหรับเหตุการณ์ที่คล้ายกัน

³¹ And **He** came down to Capernaum, a city of Galilee. And **He** was teaching them on the **Sabbaths**;

³¹ และ **พระองค์** ลงมายังคาเปอรนาอุม เมืองของกาลิลี และ **พระองค์** สอนพวกเขาในสะบาโต

Comments 4:31. For verses 31-37, see Comments Mark 1:21-28.

In the Gospel of Mark, we are told that this account takes place after the Lord Jesus called His disciples, indicating that the Lord Jesus and the disciples went together to Capernaum (See Mark 1:21, "and they go into Capernaum"). In the beginning, when the Lord has called the disciples, He will always go with them, and here, in this verse, the Lord already has the disciples with Him.

ความเห็น 4:31 สำหรับข้อ 31-37 มองความเห็นมาระโก 1:21-28 ในพระหนังสือของมาระโก

เราได้รับการบอกถึงเหตุการณ์นี้ว่าได้เกิดขึ้นหลังจากที่พระเยซูทรงเลือกเหล่าสาวกของพระองค์

ได้บอกถึงว่าพระเยซูและเหล่าสาวกได้ไปด้วยกันยังคาเปอรนาอุม (มองมาระโก 1:21 บอกว่า "และพวกเขาไปยังคาเปอรนาอุม") ในเริ่มต้น เมื่อพระเจ้าได้เรียกเหล่าสาวก ตลอดเวลาพระองค์จะไปกับพวกเขาและที่นั่นในข้อนี้พระเจ้าได้มีเหล่าสาวกอยู่กับพระองค์แล้ว

³² and they were astonished at **His** teaching; for **His** word was with authority.

³² และพวกเขามีความประหลาดใจต่อพระคำสอนของ **พระองค์** เพราะพระคำสอนของ **พระองค์** นั้นมีสิทธิอำนาจ

Comments 4:32. See Comments Mark 1:21-22 and Comments Matthew 7:28-29.

This verse indeed says that the word of the Son of God "was with authority." When His word goes out, it is alive and has power, and all the people who hear His word can notice this.

ความเห็น 4:32 มองความเห็นมาระโก 1:21-22 และความเห็นมัทธิว 7:28-29

ในข้อนี้มันได้บอกทุกอย่างไว้อย่างชัดเจนว่าพระคำของพระบุตรของพระเจ้ามีสิทธิอำนาจ เมื่อพระคำของพระองค์ออกไป มันมีชีวิต และมีอำนาจ และประชาชนทั้งหมดที่ได้ยินพระคำของพระองค์สามารถสังเกตได้ถึงสิ่งเหล่านี้

³³ And in the synagogue there was a man, **having** a spirit of an unclean demon; and he cried out with a loud voice,

³³ และในธรรมศาลามีชายคนหนึ่ง ซึ่งมีปีศาจสกปรกสิง และเขาร้องออกมาด้วยเสียงอันดัง

³⁴ **Ha!** what have **Thee** to do with us, **Jesus** of Nazareth? **Are Thou** come to destroy us? I know **Thee** who **Thou** are, the **Holy One of God**.

³⁴ อ้อ! พระองค์ท่าน มีอะไรที่ต้งทำกับเรา พระเยซู ชาวนาซาเร็จ? พระองค์ท่าน มาเพื่อทำลายพวกเราหรือ? เรารู้ว่า พระองค์ท่าน คือ พระองค์ท่าน ท่านคือองค์พระผู้บริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า

Comments 4:33-34. Here, it clearly says that the dark side itself knows the Lord very well and fears Him. The dark side's knowledge of the Lord is clear about whom the Lord is, and all should notice in this place that the dark has told us that the Lord Jesus is the Holy One of God. Even the enemy of the light knows the Lord.

ความเห็น 4:33-34 ในข้อเขียนนี้มันได้บอกไว้ชัดเจน ด้านความมืดมันเองรู้จักพระเจ้าเป็นอย่างดีและกลัวพระองค์

ความรู้ของด้านความมืดเกี่ยวกับพระเจ้านั้นชัดเจนเกี่ยวกับว่าพระเจ้าคือใคร

และทั้งหมดควรสังเกตในที่นี้ว่าความมืดได้บอกเราว่าพระเยซูนั้นคือองค์พระบริสุทธิ์หนึ่งเดียวของพระเจ้า แม้แต่ศัตรูของความสว่างรู้จักพระเจ้า

³⁵ And **Jesus** rebuked him, saying, **Be silent**, and come out **from** him. And the demon **having** thrown him in the midst came out **from** him, having done him no hurt.

³⁵ และ พระเยซู ห้ามเขา พูดว่า เจ้าจงเงียบลง และออกมาจากเขา และเมื่อปีศาจได้โยนเขาลงท่ามกลางพวกเขา มันออกมาจากเขา ไม่ได้ทำร้ายเขา

Comments 4:35. See Comments Mark 1:23-27.

Give attention to the answer the Lord has given; the beloved Son of God used simple words to order the dark side, and they obeyed.

ความเห็น 4:35 มองความเห็นมาระโก 1:23-27

ให้ความสนใจในพระคำตอบที่พระเจ้าได้ให้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าใช้คำธรรมดาในการออกคำสั่งแก่ด้านความมืด และพวกมันเชื่อฟัง

³⁶ And amazement came upon all, and they **spoke to one another**, saying, What this word **that** with authority and power **He commands** the unclean spirits, and they come out?

³⁶ และทุกคนก็ประหลาดใจ และพวกเขาพูดต่อกันและกัน พูดว่า คำนี้เป็นอย่างไรด้วยสิทธิและอำนาจ พระองค์ สั่งปีศาจสกปรก

และพวกเขาออกมา?

Comments 4:36. The Lord has shown His authority over the dark side in this place. All people in that place have clearly seen the power of the Lord Himself; by His order, the dark obeyed. All who were there were amazed at His power, but it did not stick with them long.

ความเห็น 4:36 พระเจ้าได้แสดงพระสิทธิอำนาจของพระองค์เองเหนือด้านความมืดในที่นี้

ประชาชนทั้งหมดในที่นั้นได้เห็นชัดถึงอำนาจของพระเจ้าพระองค์เอง โดยพระคำสั่งของพระองค์ความมืดเชื่อฟัง

ด้วยกันพวกเขาทั้งหมดได้มีความประหลาดใจในพระอำนาจของพระองค์ แต่มันไม่ได้ติดอยู่กับพวกเขานาน

³⁷ And there went **out the report** concerning **Him** into every place of the **surrounding** region.

³⁷ และจากนั้นไปได้มีคำกล่าวถึง พระองค์ ไปยังทุกที่ในทุกเขตแดนรอบๆนั้น

Comments 4:37. The Lord wants people to talk about His authority. All who have witnessed this power will spread the report that God has come down and knows what humans are facing in order to fight against the dark side. And all will realize they cannot fight the dark side alone by themselves.

ความเห็น 4:37 พระเจ้าต้องการให้ประชาชนพูดเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระองค์
ทุกคนที่ได้เป็นพยานต่อสิทธิอำนาจนี้จะกระจายข่าวออกไปว่าพระเจ้าได้ลงมาและรู้ว่ามนุษย์ได้ต่อสู้อะไรเพื่อต่อต้านด้านความชั่ว
และทั้งหมดจะได้รู้ว่าพวกเขาไม่สามารถต่อสู้กับด้านความมืดตามลำพังโดยตนเอง

³⁸ And **He** rose up from the synagogue and entered into the house of Simon. And Simon's wife's mother was **held** with a great fever; and they **begged Him** for her.

³⁸ และ **พระองค์** ลุกขึ้นออกไปจากธรรมศาลาและเข้าไปในบ้านของไซมอน และมารดาของภรรยาของไซมอนป่วยเป็นไข้หนัก
และพวกเขาขออ้อนวอนต่อ **พระองค์** ให้แก่เธอ

Comments 4:38. For verses 38-41, see Comments Matthew 8:14-16 and Comments Mark 1:29-34.

ความเห็น 4:38 สำหรับข้อ38-41 มองความเห็นมัทธิว8:14-16 และความเห็นมาระโก1:29-34

³⁹ And **He** stood over her and rebuked the fever; and it left her; and immediately she rose up and **served** to them.

³⁹ และ **พระองค์** ยืนเหนือเธอและขับไล่ไข้ และมันก็ออกจากเธอ และในทันใดนั้นเธอลุกขึ้นและรับใช้พวกเขา

Comments 4:39. The complete message about this case comes from all three gospels. In Luke, it says, “and He stood over her, and rebuked the fever; and the fever left her”; in Matthew, it says, “and He touched her hand and the fever left her”; in Mark, it says, “and having come near, He raised her up, having laid hold of her hand, and the fever left her.” The entire message has been given in this case. The Lord stood over her, touched her hand, rebuked the fever, and, at the same time, raised her up, and the fever left her suddenly.

ความเห็น 4:39 ข่าวที่ให้สมบูรณ์เกี่ยวกับกรณีนี้จากพระหนังสือทั้งสาม ในลูกา มันบอกว่า “และพระองค์ยืนเหนือเธอ และขับไล่ไข้ และมันก็ออกจากเธอ” ในมัทธิว มันบอกว่า “และพระองค์สัมผัสมือของเธอและมันก็ออกจากเธอ” ในมาระโก มันบอกว่า “และพระองค์มาและจับมือเธอ และพยุเธอขึ้น และใช้มันก็ออกจากเธอ” ข่าวทั้งหมดที่ได้ให้ในกรณีนี้ พระองค์ยืนเหนือเธอ สัมผัสมือของเธอ และขับไล่ไข้และในขณะเดียวกันพยุเธอขึ้นและใช้มันก็ออกจากเธอในทันใด

⁴⁰ And when the sun was setting, all that had any sick with **various** diseases brought them **to Him**; and **He** laid **His** hands on every one of them and healed them.

⁴⁰ และเมื่อพระอาทิตย์ขึ้น คนป่วยทุกคนที่มีโรคต่างๆ ได้ถูกนำมาถึง **พระองค์** และ **พระองค์** วางมือของ **พระองค์** ลงบนทุกคนและรักษาพวกเขา

Comments 4:40. See Comments Matthew 8:17 and Comments Mark 1:34.

“And He laid His hands on every one of them.” In this verse, we will emphasize the part “every one of them.” The Bible did not mention specific names of diseases, but at that time, various diseases and sicknesses were affecting people much more than now. The number of people that the Lord of Life has touched at that time is large, but the beloved Son of God has healed them all, and it is because of His love towards humans.

ความเห็น 4:40 มองความเห็นมัทธิว8:17และมาระโก1:34

“และพระองค์วางมือของพระองค์ลงบนทุกคนในพวกเขา” ในข้อนี้เราจะเน้นต่อ “ทุกคนในพวกเขา” พระคัมภีร์ไม่ได้บอกชื่อของโรคโดยเฉพาะ แต่ในเวลานั้น มีโรคหลายชนิดและการเจ็บป่วยได้มีผลกระทบต่อประชาชนมากกว่าในเวลานี้
จำนวนของประชาชนที่พระเจ้าแห่งชีวิตได้สัมผัสในเวลานั้นมีจำนวนมาก แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รักษาพวกเขาทั้งหมด และมันเป็นเพราะความรักของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์

⁴¹ And demons also came out from many, crying out, and saying, **Thou** are the **Son of God**. And rebuking, **He** did not **permit** them to speak, because they knew that **He** is the **Christ**.

⁴¹ และปีศาจได้ออกไปจากหลายคนด้วยกัน ร้องออกมา และพูดว่า **พระองค์ท่าน** คือ **พระบุตรของพระเจ้า** และว่ากล่าวพวกเขา **พระองค์** ห้ามพวกเขาไม่ให้บอกออกไป เพราะพวกเขาเห็นว่า **พระองค์** นั้นคือ **พระคริสต์**

Comments 4:41. See Comments Luke 4:33-34, Comments Matthew 8:17 and Comments Mark 1:34.

In this verse, give notice that “He did not permit them to speak, because they knew that He is the Christ.” The dark side has declared the truth about the beloved Son of God, but He Himself wants all humans to

know Him with their own eyes and ears because He was physically dwelling among them at this time. Human eyes and hearts should be open to notice and realize that the beloved Son of God was there among them. The Lord did not want witnesses from the dark side since the witnesses from them would create confusion. Because the dark side is the father of lies.

ความเห็น 4:41 มองความเห็นลูกา4:33-34 ความเห็นมัทธิว 8:17และความเห็นมาระโก1:34

ในข้อนี้สังเกต “พระองค์ห้ามพวกเขาไม่ให้บอกออกไปเพราะพวกเขารู้ว่าพระองค์นั้นคือพระคริสต์”

ด้านความมืดได้ประกาศความจริงเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

แต่พระองค์พระองค์เองต้องการให้มนุษย์ทั้งหมดรู้จักพระองค์ด้วยตาและหูของพวกเขาเอง เพราะพระองค์ได้อยู่ระหว่างพวกเขาในเวลานี้ ตาและใจของมนุษย์ควรจะเปิดเพื่อสังเกตและตระหนักว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอยู่ในที่นี้ระหว่างพวกเขา

พระเจ้าไม่ต้องการพยานจากความมืดเนื่องเพราะพยานจากพวกมันจะสร้างความสับสน เพราะด้านความมืดคือพ่อแห่งการโกหกของมัน

⁴² And when it was day, having gone out, He went into a solitary place, and the multitudes sought after Him, and came to Him, and were detaining Him not to go from them.

⁴² และรุ่งขึ้น ออกมา พระองค์ ไปยังที่เปลี่ยว และฝูงชนเสาะหา พระองค์ เมื่อได้พบและมายัง พระองค์ และอับนวอน พระองค์ ขอว่า พระองค์ อย่าได้ไปจากพวกเขา

⁴³ But He said to them, I must preach the good news of the kingdom of God to the other cities also; because for this I have been sent.

⁴³ แต่ พระองค์ บอกแก่พวกเขา เรายังต้องสอนชาวต่างชาติเกี่ยวกับอาณาจักรของ พระเจ้า ยังเมืองอื่นๆด้วย เนื่องเพราะเหตุนี้ เรายังจึงได้ถูกส่งมา

⁴⁴ And He was preaching in the synagogues of Judea.

⁴⁴ และ พระองค์ สอนในธรรมศาลาของยูเดีย

Comments 4:42-44. For verses 42-44, see Comments Mark 1:35-39.

These events are the same in both gospels, but the Lord wants to emphasize different areas in each gospel. The Gospel of Luke does not mention anything about His disciples, but most of the time, all of His disciples will be beside Him when traveling.

ความเห็น 4:42-44 สำหรับข้อ42-44 มองความเห็นมาระโก1:35-39 เหล่านี้เป็นเช่นเดียวกันในพระหนังสือทั้งสองเล่ม

แต่พระเจ้าต้องการเน้นในหนังสือแต่ละเล่มในส่วนที่แตกต่างกัน ในที่นี้มันไม่ได้กล่าวถึงเกี่ยวกับเหล่าสาวกของพระองค์

แต่ในเวลาส่วนใหญ่เหล่าสาวกทั้งหมดของพระองค์จะอยู่ข้างๆพระองค์ในการเดินทาง

In this portion of the Scripture, the Lord has told all about His duty; His duty is not in one place but in all places.

ในส่วนนี้ของพระคำสอน พระเจ้าได้บอกแก่ทุกคน เกี่ยวกับหน้าที่ของพระองค์ หน้าที่ของพระองค์ไม่ได้มีเพียงในที่เดียวแต่ในทุกที่

Life and Faith Applications. 1) We need to give our temptations to the Lord for help because only the beloved Son of God has the power and authority to help us, and He has won the fight for us already. 2) When the Bible tells us not to do something, we should apply that command to ourselves and ask the Lord to help us withstand the attacks, and the Lord will help us. 3) Pray to the Lord before you make any fast decision in your life and ask for directions regarding what fast you should give to the Lord. 4) Glorify the beloved Son of God always in your life. 5) The people in need are in the heart of the Lord for help, so we as Christians should act and help those in need without passing judgment.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) เราต้องให้การทดลองของเราแก่พระเจ้าเพื่อช่วยเหลือ

เพราะมีเพียงแต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจและสิทธิที่จะช่วยเราและพระองค์มีอำนาจและสิทธิที่จะช่วยเราและพระองค์ได้ผู้ชนะไปแล้วสำหรับเรา 2)

เมื่อพระคัมภีร์ได้บอกไม่ให้ทำบางอย่างเราควรจะทำตามพระคำสั่งนั้นและร้องขอให้พระเจ้าช่วยเราให้ยืนมั่นคงในการต่อต้าน

และพระเจ้าจะช่วยเหลือเรา

3) สวดภาวนาต่อพระเจ้าก่อนที่เราจะทำการอดอาหารถวายในชีวิตของเราและขอคำแนะนำเกี่ยวเนื่องกับอดอาหารถวายเพื่ออะไรที่เราควรจะทำเพื่อพระเจ้า 4) บุษบาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตลอดเวลาในชีวิตของเรา 5) ใครที่มีความต้องการในใจเราควรจะให้แก่พระเจ้าสำหรับช่วยเหลือ ดังนั้นเราเป็นคริสเตียนควรจะทำและให้ความช่วยเหลือโดยไม่ทำการตัดสิน